

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
A JUDETULUI „V”
BIROUL SOLUTIONARE CONTESTATII

DECIZIA nr.46/2006/26.01.2007
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. „E” S.R.L. „V”
inregistrata la D.G.F.P. a judetului „V” sub nr. ..../07.12.2006

Directia generala a finantelor publice a judetului „V” a fost sesizata de catre Activitatea de inspectie fiscala „V” - serviciul control fiscal la marii contribuabili, prin adresa nr. 4191 din 21.12.2006, asupra contestatiei formulata de S.C. „E” S.R.L. „V”, cu sediul in „V”, str. “T”, Nr...., Bl ..judetul „V”, CUI: R..., impotriva deciziei de impunere nr.”D’/06.11.2006 **emsa in baza** Raportului de inspectie fiscala nr. “R” din 06.11.2006 intocmit pentru solutionarea decontului de taxa pe valoarea adaugata cu sume negative cu optiunea de rambursare aferent trimestrului III 2006 inregistrat la AFP „V” sub nr. ..../10.10.2006.

Referitor la capatul de cerere din contestatia formulata de S.C. „E” S.R.L. împotriva Raportului de inspectie fiscala încheiat de catre organe din cadrul Activitatii de Control Fiscal, aratam urmatoarele:

In drept, Codul de Procedura Fiscala prevede:

ART. 83 Stabilirea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscala, in conditiile art. 80 alin. (2) si art. 84 alin. (4);
- b) prin decizie emisa de organul fiscal, in celelalte cazuri.”

ART. 84 “Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de cate ori acesta modifica baza de impunere.

(2) Pentru creantele administrate de Ministerul Finantelor Publice prin Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin ordin al ministrului finantelor publice se pot stabili si alte competente pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspectiei fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, daca este necesar, si in cazul in care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 87.

(4) Declaratia fiscala intocmita potrivit art. 80 alin. (2) este asimilata cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificari ulterioare.

(5) In situatia in care legea nu prevede obligatia de calculare a impozitului, declaratia fiscala este asimilata unei decizii referitoare la baza de impunere.

(6) Decizia de impunere si decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii constituie si instiintari de plata, de la data comunicarii acestora.”

ART. 85 “Forma si continutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie sa indeplineasca conditiile prevazute la art. 43. [...]”
coroborat cu art. 106 din HG nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“ART. 106

Raportul privind rezultatul inspectiei fiscale

(1) Rezultatul inspectiei fiscale va fi consemnat intr-un raport scris, in care se vor prezenta constatările inspectiei, din punct de vedere factic si legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

(3) În cazul în care, ca urmare a efectuării inspecției fiscale, au fost sesizate organele de urmărire penală, decizia de impunere privitoare la obiectul sesizării penale se poate emite după soluționarea cu caracter definitiv a cauzei penale.

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucisate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. **După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.**

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

ART. 175

Posibilitatea de contestare

(1) **Împotriva titlului de creanță**, precum și împotriva altor acte administrative fiscale **se poate formula contestație potrivit legii**. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezată în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite **prin decizie** de impunere se contestă numai împreună.

(5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit [art. 87](#) alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.

(6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.

ART. 176

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emiteră a actului administrativ fiscal.

[..]

ART. 177

Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decaderii.

ART. 179

Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror cuantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele

competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la [art. 33](#) alin. (3);

[...]

Având în vedere ca raportul de inspectie fiscala pe care societatea îl contesta este actul în care au fost prezentate constatările inspectiei, din punct de vedere faptic si legal, a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. "D"/06.11.2006, conform dispozitiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedura fiscala, republicat, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului „V” se va pronunta asupra deciziei de impunere, ce a fost emisa in baza raportului de inspectie fiscala, în situatia în care, în Ordinul nr. 1109 din 22 iulie 2004 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala" se precizeaza expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

“La prezenta Decizie de impunere se anexeaza Raportul de inspectie fiscala care, împreuna cu anexele, contine .... pagini. In conformitate cu art. 174 (republicat-175)si art. 176(republicat 177) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, împotriva masurilor dispuse prin prezenta se poate face contestatie, care se depune, in termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sanctiunea decaderii. **Prezenta reprezinta titlu de creanta si devine executoriu in conditiile legii.**”

Referitor la obiectul contestatiei in baza prevederilor OMFP nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată in care stipuleaza:” 2.1. În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal” organul de solutionare va considera ca societatea contesta obligatia fiscala stabilita suplimentar de plata in urma controlului, **prin decizia de impunere nr”D”/06.11.2006 in** suma totala de „S”lei reprezentand:

- “S1” lei - taxa pe valoarea adaugata;
- “S2” lei - majorari de intarziere la plata aferente diferentei de T.V.A.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 177(1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, la D.G.F.P. a judetului „V” sub nr. .../07.12.2006 si respectiv la organul emitent al actului administrativ fiscal atacat sub nr. .../21.12.2006.

Fiind intrunite conditiile prevazute de art. 175(1), art. 176 si art. 179(1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia generala a finantelor publice a judetului „V” prin biroul Solutionare contestatii este legal investita sa solutioneze contestatia.

I. Prin contestatia formulata societatea invoca urmatoarele argumente:

Referitor la taxa pe valoarea adaugata deductibila, considerata de organul de inspectie fiscala ca fiind dedusa nelegal in suma de “S1” lei, societatea contestatoare sustine ca:

- este platitoare de taxa pe valoarea adaugata legal inregistrata;
- societatea furnizoare este platitoare de taxa pe valoarea adaugata
- in ceea ce priveste obiectul de activitate : “aceste semeringuri au o arie foarte larga de intrebuintare, sunt folosite atat in industrie cat si la diverse utilaje, mijloace auto, foraj, etc., inca de la infiintare avem trecut si codurile privind vanzarea de articole in

magazine specializate, deasemenea le putem valorifica si in targuri asa cum rezulta si din statutul societatii”.

- la data controlului, la Camera de Comert „V” fusese inregistrat si comerțul cu auto si piese auto, societatea urmand sa infiinteze un show rom de prezentare cu vanzare mijloace auto.

- titlul VI din Codul Fiscal reglementeaza modul de deducere a TVA-ului si in consecinta avem dreptul de a deduce tva-ul aferent facturilor de aprovizionare de la SC “X” SRL;

- marfurile achizitionate au legatura cu activitatea firmei “scopul principal al societatii este de a realiza profit, asa cum reiese si din statut aveam dreptul de a comercializa aceste produse cu atat mai mult cu cat nu este necesara o autorizare speciala vanzarea acestora”.

- temeiul de drept indicat de DGFP este gresit si in temeiul Codului fiscal, a Codului de procedura fiscala si a Legii de infiintare si functionare a societatilor, societatea solicita indreptarea erorilor din raportul fiscal.

II. Prin decizia de impunere nr. “D”/06.11.2006 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. “R”/06.11.2006 de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala „V”, serviciul Control fiscal „V” s-au stabilit obligatii fiscale suplimentare de plata in suma totala de “S” lei cu titlu de taxa pe valoarea adaugata in suma de “S1” lei si majorari de intarziere in suma de “S2” lei.

Prin referatul care insoteste contestatia cu propuneri de solutionare, aprobat de conducatorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat, se propune respingerea in totalitate a contestatiei depusa de S.C. „E” S.R.L. „V” ca nefondata.

De asemenea se precizeaza ca nu s-a intocmit plangere penala.

III. Luand in considerare constatările organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele in vigoare in perioada verificata, se retin urmatoarele:

Referitor la obligatia fiscala in suma de “S” lei cu titlu de taxa pe valoarea adaugata in suma de “S1” lei si majorari de intarziere la plata, aferente, in suma de “S2” lei, se retine ca ***Directia generala a finantelor publice a judetului „V”, prin biroul Solutionare contestatii, este investita a se pronunta daca reprezentantii Activitatii de inspectie fiscala, in mod corect si legal, au stabilit in sarcina contribuabilei obligatiile suplimentare de plata prin decizia de impunere nr. “D”/06.11.2006 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. “R”/06.11.2006.***

In fapt, prin contestatia depusa societatea nu este de acord cu punctul de vedere al organului fiscal si ca urmare solicita admiterea contestatiei pentru obligatia fiscala suplimentara de plata reprezentand taxa pe valoarea adaugata in suma de “S1” lei si accesorii aferente in suma de “S2” lei.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. “D”/06.11.2006 emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. “R”/06.11.2006 s-a stabilit, de plata, obligatia fiscala cu titlu de taxa pe valoarea adaugata si accesorii aferente in suma totala de “S”, astfel:

“S1” lei diferenta debit taxa pe valoarea adaugata de plata care “ rezulta din faptul ca societatea s-a aprovizionat in luna noiembrie 2005, de la SC ‘X’ SRL „V”, cu semeringuri in suma totala de “L” lei cu TVA in suma de “S1” lei. Avand in vedere ca momentul achizitionarii semeringurilor, marfurile achizitionate nu aveau legatura cu activitatea economica desfasurata, fapt dovedit prin neincadrarea marfurilor respective

in obiectul de activitate al firmei la data achizitiei acestora, organul de inspectie fiscala considera achizitiile mentionate anterior drept livrare de bunuri efectuate cu plata.”

Motivele de drept invocate de organul de inspectie fiscala in decizia de impunere: “Act normativ LG571/2003 art. 128, alin. 4(4) Preluarea de catre persoane impozabile a bunurilor achizitionate sau fabricate de catre acestea pentru a fi utilizate in scopuri care nu au legatura cu activitatea economica desfasurata sau pentru a fi puse la dispozitie altor persoane in mod gratuit constituie livrare de bunuri efectuata cu plata, daca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor respective sau partilor lor componente a fost dedusa total sau partial.”

- “S2” lei majorari de intarziere - calculate pana la data controlului (perioada 25.01.2005 - 10.10.2006) pentru nerespectarea termenelor de plata a obligatiilor fiscale.

In drept, potrivit prevederilor art.1 alin. (1) din Legea nr. 26 din 5 noiembrie 1990, republicata, privind registrul comertului, **“Comerciantii, inainte de inceperea comertului, precum si alte persoane fizice sau juridice, prevazute in mod expres de lege, inainte de inceperea activitatii acestora, au obligatia sa ceara inmatricularea in registrul comertului, iar in cursul exercitarii si la incetarea comertului sau, dupa caz, a activitatii respective, sa ceara inscrierea in acelasi registru a mentiunilor privind actele si faptele a caror inregistrare este prevazuta de lege.”**

- La art. 5 alin. (1) din acelasi act normativ se precizeaza ca **“Inmatricularea si mentiunile sunt opozabile tertilor de la data efectuarii lor in registrul comertului** ori de la publicarea lor in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea a IV-a, sau in alta publicatie, acolo unde legea dispune astfel.”

si a prevederilor art. 145 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, “Daca bunurile si serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata are dreptul sa deduca:

a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de o alta persoana impozabila;[...].”

Sarcina probei in conformitate cu prevederile din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2005, cu modificarile si completarile ulterioare , revine contestatoarei, astfel:

Sarcina probei

ART. 63

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

ART. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

ART. 10

Obligația de cooperare

(2) Contribuabilul este obligat sa întreprinda masurile în vederea procurarii mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilitatilor juridice si efective ce îi stau la dispozitie.

Ori, contestatoarea nu a dat curs nici invitatiei adresate de organul de solutionare prin adresa nr .../2006/01.01.2007 prin care i se aducea la cunostinta faptul ca forma si continutul contestatiei trebuie sa indeplineasca prevederile art. 176 din Codul de procedura fiscala, asa cum au fost redate in paginile anerioare si sa se prezinte in termen de 5 zile de la primire (confirmare de primire in data de 10.01.2007) la sediul DGFP „V”.

Se retine faptul ca societatea contestatoare nu justifica, la data controlului, ca bunurile aprovizionate sunt destinate realizarii operatiunilor sale taxabile deoarece, asa

cum rezulta din Starea la zi transmisa la DGFP „V” de catre Oficiul Registrului Comertului in data de 06.11.2006, data ultimei inregistrari efectuate in baza actului aditional nr. .../27.10.2006, este 30.10.2006.

Avand in vedere cele precizate in continutul deciziei precum si faptul ca organul de inspectie fiscala nu a prezentat in mod explicit motivele de fapt si de drept care au condus la stabilirea obligatiilor fiscale suplimentare de plata, pe cale de consecinta, decizia de impunere nr. “D”/06.11.2006 se va desfiinta pentru suma de “S” lei cu titlu de taxa pe valoarea adaugata in suma de “S1” lei si majorari de intarziere in suma de “S2” lei, potrivit art. 186(3) din Codul de procedura fiscala, republicat in anul 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, urmand ca organele de inspectie fiscala sa efectueze o noua inspectie fiscala pentru aceeasi perioada si aceleasi obligatii fiscale in conformitate cu dispozitiile legale in vigoare pentru perioada verificata,

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 186(3) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in anul 2005, cu modificarile si completarile ulterioare, se

DECIDE:

1. Desfiintarea deciziei de impunere nr.”D” din 06.11.2006 emisa de organul de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala „V” pentru suma de “S’ lei cu titlu de taxa pe valoarea adaugata in suma de 23.900 lei si majorari de intarziere in suma de “S1” lei, urmand a se efectua o noua inspectie fiscala prin care sa se reanalizeze cauza pentru suma contestata ce a facut obiectul actului administrativ desfiintat, avand in vedere considerentele prezentei decizii, documentele si argumentele contestatoarei precum si prevederile legale aplicabile in speta.

2. Decizia emisa in solutionarea contestatiei este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata, potrivit legii, la instanta judecatoreasca de contencios administrativ competenta in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR EXECUTIV,

: